

Transcripcions

No fa gaire, començant amb un dels nostres companys, professor de català i pulcre publicista, alguns aspectes del llenguatge actual, se'ns dolia de com s'hi havia introduït l'ús indegut de les formes *hagués*, *haguessis*, etc., en lloc de *hauria*, *hauries*, etc., del verb *haver*, en frases com "Si m'ho haguessis dit me n'hagués fet càrrec" en lloc de *Si m'ho haguessis dit me n'hauria fet càrrec*, que hem comentat més d'un cop en aquesta columna. Ara ens arriba a les mans un butlletí que conté, entre altres treballs, una entrevista amb el nostre amic, i en què li fan dir "En aquell temps hagués estat del tot impossible una publicació d'aquest tipus, si no hagués estat protegida...". Hom li atribueix, a més, un *doncs* causal i un ús indegut del verb *recolzar* (amb el valor de "prestar suport"). És cert que totes tres incorreccions, i moltes més, són avui habituals en el llenguatge de la informació (hi ha locutors que diuen "Si ho véssim sabut no ens véssim compromès"), sense que semblis que això preocupa gaire els responsables d'aquesta descurança, però, és clar, si més no des d'un punt de vista personal, és més de doldre que s'atribueixin a qui, ni dormint, no hi hauria mai incorregut.

Afanyem-nos a dir que el butlletí en què es fan dir a un expert coneixedor del català unes formes de llenguatge impròpies, és un modest butlletí redactat per uns escolars que no pot merèixer sinó la nostra simpatia i el nostre encoratjament. Això comporta una bona part de disculpa, i no serem pas nosaltres els qui, en empreses d'aquesta mena, es complaguin a posar en relleu els defectes o, si no es vol tant, les limitacions, més que no pas les virtuts i l'esforç que demostren. Cal creure, però que en aquests treballs sempre hi ha, no únicament un guiatge discret però, vigilant i decisiu, sinó una revisió última per part d'algú amb ple sentit de la responsabilitat que elimini els errors i les imperfeccions que són el tribut lògic de la inexperiència. Ben mirat, quant a la propietat del llenguatge, el resultat d'aquesta revisió no és pas inferior al de certes tasques professionals, que rumbegen sota capçaleres acreditades. Però la transcripció de les paraules d'altri, en tots els casos —en la revista de nota i en el butlletí modestíssim— exigeix una cura especialíssima, tant pel degut respecte personal, com perquè, amb un nom prestigiós, no s'avalin formes vicioses i impròpies del llenguatge.

Albert Jané